

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil beredvilligt starte med at svare på det sidste: Ja, det er derfor, vi med sindsro ser på, at der er indarbejdet en revisionsklausul. Det anser vi for at være meget vigtigt.

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Søndergaard, at der er blevet givet 37,8 mio. kr. i kompensation til kunstnere i 2001. Det er jo derfor, man har nogle sammenlignelige tal. Derfor er det vigtigt at finde ud af, hvor meget de så får i 2003. I 2002 nåede vi op på 56-57 mio. kr.; jeg kan ikke lige huske det i hovedet, men det er deromkring. Det bliver spændende at se, hvor meget det så vil være i 2004 og 2005. Det er en af grundene til, at vi tager det helt roligt, for vi får jo at se, hvor meget de får udbetalt i kompensation til den tid.

Hverken hr. Søren Søndergaard eller undertegnede skal være smagsdommere for, om musikere er gode, dårlige eller andre kedelige ord, der blev brugt heroppe fra denne her talerstol. Det er de frie markedsmekanismer, det drejer sig om her.

Kl. 16.05

Vi er ude på det kommercielle marked, og det vil sige, at pladebranchen selv har hånds- og halsret over, hvordan de vil promovere sig. Og det går jo ikke så skidt, som der bliver lagt op til, det gør det faktisk ikke; det går ikke så dårligt. Der bliver nok solgt færre cd'er, men så må man også sætte priserne ned, som der bliver talt om. Man må følge med prisudviklingen på det her område, ligesom det sker på andre områder i samfundet.

Til fru Mette Frederiksen: Jeg synes, det ville være lidt tåbeligt at skulle begynde at stå og gentage det samme, som jeg sagde tidligere. Det har stadig væk noget at gøre med, at efter de her 2 år, jamen så ser vi, hvordan det går – det er også i forlængelse af hr. Søren Søndergaards spørgsmål. Vi er ikke interesseret i at tage al form for kompensation fra vore kunstnere, overhovedet ikke; det er bare et spørgsmål om, hvor stort beløbet skal være.

Nu vil der være mulighed for at se, hvor meget de får udbetalt i 2004 og 2005, og så kan vi se, hvordan tingenes tilstand er derefter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Mette Frederiksen for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes, der er et primært problem i den måde, fru Louise Frevert diskuterer ophavsretten på, og det er, at de beløb, vi diskuterer, omtales som sådan noget lidt sekundært for kunstnerne. Jeg vil gerne sige til fru Louise Frevert, at ophavsretten jo for mange kunstnere er en vital del af deres lønindkomst; det er det, de lever af. Det er jo ikke et spørgsmål om en ekstra flaske rødvin for kunstnerne.

Det er ikke let at være kunstner, det har det aldrig været, og det er det stadig væk ikke, og derfor er ophavsretten sammen med andre kulturelle tiltag en del af det livsgrundlag, mange kunstnere lever af.

Derfor synes jeg personligt, det er for billigt, og det er for let, at Dansk Folkeparti siger om dem mennesker, der selvfølgelig har behov for en indtægt for at kunne komme fra i dag til i morgen: Nu stemmer vi for en lov, og så må vi se, hvordan den virker om 2 år, og hvis ikke den virker, kan det være, den skal laves om.

Det er jo menneskers livsgrundlag, deres lønindtægt, vi taler om, og derfor tror jeg sådan set, det ville klæde alle parter i den her diskussion måske at tage diskussionen lidt mere alvorligt.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil gerne sige til fru Mette Frederiksen, at jeg tror, der er mange af os, der tager denne her diskussion ikke alene alvorligt, men yderst seriøst. Denne her del af ophavsretsloven er en lille flig, men det er klart, at med de holdninger, fru Mette Frederiksen kommer med heroppefra, er der jo stadig ikke nogen tvivl om, at Socialdemokraterne de sidste 25 år har haft hals- og halsret over at skulle subventionere folk alle mulige vegne og på alle mulige områder.

Det, det drejer sig om for os, er, at man i sidste ende får folk til at være selvhjulpne. Det er jo et spørgsmål om, at det her er en kompensation; det er jo ikke det, kunstnerne skal leve af som sådan. Det er det samme som med biblioteksafgiften, det er jo også en kompensation, det er jo ikke et honorar. Man får sit honorar for udført arbejde, man får sit honorar for det produkt, man fremstiller. Det er helt klart en borgerlig overbevisthed; og det er klart, at det kan fru Mette Frederiksen og Dansk Folkeparti og regeringen aldrig nogen sinde blive enige om. Det er forskellige politiske synspunkter, vi har her, og det bliver man nødt til at respektere. Vi kan